

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 03 0 K 017016 20 Kž 2
Sarajevo, 09.10.2020. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u vijeću sastavljenom od sudija mr Božidarke Dodik kao predsjednice vijeća, Jasmine Begić i Slavka Pavlovića kao članova vijeća, uz sudjelovanje Amele Kešan, kao zapisničara, u krivičnom predmetu protiv optuženih M. F., H. G., A. H., A. J., S. N. i pravne osobe „Junuzović kopex“ d.o.o. L., zbog krivičnih djela i to: u odnosu na optuženog M. F., Udruživanje radi činjenja krivičnih djela iz člana 340. stav 1. u sticaju sa produženim krivičnim djelom Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 3. u vezi stava 1. i u vezi sa članovima 31., 54. i 55. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, u odnosu na optužene H. G., A. H., A. J. i S. N. zbog krivičnog djela Udruživanje radi činjenja krivičnih djela iz člana 340. stav 2. u sticaju sa krivičnim djelom Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 3. u vezi stava 1. i u vezi sa članovima 31., 54. i 55. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, te u odnosu na optuženu pravnu osobu “Junuzović kopex” d.o.o. L. zbog krivičnog djela Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 3. u vezi sa stavom 1. u vezi sa članom 128. tačka a) i c) Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine i u vezi sa članom 55. istog zakona, odlučujući o žalbi branitelja optužene pravne osobe „Junuzović Kopex“ d.o.o. L., izjavljenoj protiv rješenja Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 017016 19 K od 28.01.2020. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 09.10.2020. godine donio je sljedeće

R J E Š E N J E

Djelimičnim uvažavanjem žalbe branitelja optužene pravne osobe „Junuzović Kopex“ d.o.o. L., ukida se rješenje Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 017016 19 K od 28.01.2020. godine i predmet vraća prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

O b r a z l o ž e n j e

Rješenjem Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K 017016 19 K od 28.01.2020. godine, produžena je privremena mjera osiguranja imovinske koristi pribavljene krivičnim djelom, pa je naloženo UniCredit Bank d.d. Mostar, ulica..., M., koja je izvršila zapljenu

na računu pravnog lica „Junuzović Kopex“ d.o.o. L. broj ... u visini do 462.903,25 KM dana 10.01.2019. godine, da zapljenu novčanih sredstava po toj produženoj privremenoj mjeri zadrži na računu do okončanja krivičnog postupka. Istim rješenjem je određeno da će navedena poslovna banka o realizaciji naredbe iz tog rješenja obavijestiti Kantonalni sud u Tuzli pozivom na broj predmeta 03 0 K 017016 19 K.

Protiv navedenog rješenja žalbu je izjavio branitelj optužene pravne osobe „Junuzović Kopex“ d.o.o. L., advokat Omar Radončić iz Tuzle (u daljem tekstu: branitelj), zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka i pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, s prijedlogom da se uvažavanjem žalbe pobijano rješenje ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje ili da se ono preinači, na način što će se odbiti prijedlog kantonalnog tužitelja za produženje privremene mjere osiguranja imovinske koristi pribavljene krivičnim djelom.

Federalni tužitelj je podneskom broj T03 0 KTKŽ 0068525 20 2 od 06.02.2020. godine predložio, da se žalba optužene pravne osobe „Junuzović Kopex“ d.o.o. L. izjavljena protiv prvostepenog rješenja putem branitelja Omara Radončića, odbije kao neosnovana.

Ovaj sud je ispitao pobijano rješenje u granicama žalbenih navoda i po službenoj dužnosti u smislu člana 321. u vezi sa članom 338. Zakona o krivičnom postupku Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: ZKP FBiH), pa je odlučio kao u izreci rješenja iz sljedećih razloga:

Branitelj u žalbi najprije prigovara da je pobijano rješenje kojim se produžavaju privremene mjere osiguranja doneseno dana 28.01.2020. godine, iako je dana 07.01.2020. godine isteklo vrijeme do kojega je bilo određeno trajanje privremene mjere osiguranja po rješenju sudije za prethodno saslušanje prvostepenog suda od 07.01.2019. godine. Kako je tim rješenjem kojim se određuju privremene mjere osiguranja imovinske koristi pribavljene krivičnim djelom određeno da one traju jednu godinu, branitelj je stava da je pobijano rješenje nezakonito, jer je doneseno nakon što je protekao rok do kojeg je predmetna privremena mjera bila na snazi. U tom smislu ističe da je prijedlog za produženje privremene mjere podnesen dana 27.01.2020. godine, nakon što se optužena pravna osoba, zbog proteka roka do kojeg je privremena mjera bila određena, obratila UniCredit Bank d.d. Mostar sa zahtjevom za povrat sredstava sa računa koja su bila predmet privremenih mjera osiguranja, te da navedena banka nije imala osnova za odbijanje tog zahtjeva. Prigovara i to da optuženoj pravnoj osobi uopće nije dostavljen prijedlog tužitelja za produženje privremene mjere osiguranja.

Ovi žalbeni navodi nisu osnovani.

Naime, odredbom člana 17. stav 3. Zakona o oduzimanju nezakonito stečene imovine propisano je da rješenje kojim se određuju mjere osiguranja mora sadržavati i tačno vrijeme na koje je mjera određena „nakon čega sud u zavisnosti od ishoda krivičnog postupka ili posebnog postupka za oduzimanje imovinske koristi donosi rješenje o produženju privremenih mjera ili rješenje o ukidanju privremenih mjera“. Dakle, u skladu sa citiranom odredbom, sud je dužan nakon isteka vremena na koje su mjere osiguranja određene, isto ukinuti ili produžiti. Sve dok se ne donese takva odluka mjera osiguranja i dalje traje, a za ukidanje ili produženje mjere osiguranja nije potreban prijedlog tužitelja, kako to propisuje odredba člana 2. stav 5. i člana 17. stav 1. Zakona o oduzimanju nezakonito stečene imovine (koje odredbe se odnose na postupak određivanja privremene mjere osiguranja), već je u smislu odredbe člana 17. stav 3. istog zakona, sud ovlašten po službenoj dužnosti odlučiti o ukidanju ili produženju mjera osiguranja.

U konkretnom slučaju, mjera osiguranja je nakon isteka vremena na koje je određena, produžena rješenjem prvostepenog suda od 28.01.2020. godine i po tom rješenju može trajati do okončanja krivičnog postupka. Iako je mjera osiguranja produžena na prijedlog kantonalnog tužitelja od 27.01.2020. godine, ovaj sud ukazuje da takav prijedlog u smislu člana 17. stav 3. Zakona o oduzimanju nezakonito stečene imovine nije bio neophodan, niti je bilo potrebe da ga sud dostavlja optuženoj pravnoj osobi, kako to branitelj pogrešno smatra u žalbi, jer je sud bio ovlašten donijeti rješenje o produženju privremene mjere osiguranja i po službenoj dužnosti. Nadalje, kako u konkretnoj pravnoj situaciji privremena mjera koja je određena ranijim rješenjem prvostepenog suda nije ukinuta, onda okolnost što je privremena mjera produžena po isteku roka do kojeg je ranijim rješenjem bila određena, suprotno stavu iz žalbe branitelja, ne čini pobijano rješenje nezakonitim, niti branitelj u žalbi ukazuje koja odredba je prekršena takvim postupanjem prvostepenog suda.

Nisu osnovani ni žalbeni navodi branitelja da su u pobijanom rješenju izostali razlozi zbog kojih prvostepeni sud smatra da bi mogućnost oduzimanja imovinske koristi bila otežana ili onemogućena, jer su na stranama 2. i 3. pobijanog rješenja izneseni razlozi zbog kojih je sud našao da postoji opasnost da potraživanje Federacije BiH u pogledu oduzimanja imovinske koristi pribavljene krivičnim djelom neće moći biti ostvareno ili da će njeno ostvarenje biti otežano ako privremena mjera ne bude produžena. Da su dati razlozi u tom pravcu, slijedi i iz daljih žalbenih navoda, kojima branitelj osporava pravilnost tog zaključka prvostepenog suda, ali njegovu pravilnost nije moguće ispitati u okviru žalbenog osnova bitne povrede odredaba krivičnog postupka. Stoga nije učinjena bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, na koju branitelj u žalbi ukazuje. Pri tome je potrebno napomenuti da se prema odredbi člana 16. stav 1. Zakona o oduzimanju nezakonito stečene imovine, u postupku osiguranja privremenom mjerom pretpostavlja postojanje opasnosti da potraživanja Federacije Bosne i Hercegovine u pogledu oduzimanja imovinske koristi pribavljene

krivičnim djelom neće moći biti ostvarena ili da će njihovo ostvarenje biti otežano ako privremena mjera ne bude određena.

Osporavajući prvostepeno rješenje zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka a) ZKP FBiH, branitelj u žalbi prigovara da je pobijano rješenje donijela sudija pojedinac, iako je za donošenje rješenja u ovoj fazi postupka bilo nadležno krivično vijeće u smislu člana 17. stav 4. Zakona o oduzimanju nezakonito stečene imovine krivičnim djelom. Smatra da je u ovoj fazi postupka jedino vijeće bilo nadležno i ovlašteno da donese rješenje, jer je za krivično djelo Zloupotreba položaja ili ovlaštenja iz člana 383. stav 3. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu: KZ FBiH) propisana kazna zatvora od najmanje tri godine, zbog čega pobijano rješenje nije mogla donijeti sudija pojedinac. Kako je pri donošenju rješenja sud bio nepropisno sastavljen, smatra da je time učinjena navedena bitna povreda odredaba krivičnog postupka.

Ovi žalbeni navodi branitelja su osnovani.

Iz stanja spisa prvostepenog suda slijedi da se postupak protiv optuženih M. F., H. G., A. H., A. J., S. N. i pravne osobe „Junuzović kopex“ d.o.o. L., po predmetnoj optužnici Kantonalnog tužiteljstva u Tuzli broj T03 0 KTK 0068525 18 od 24.12.2018. godine, nalazi u fazi glavnog pretresa. Pobijanim rješenjem se odlučivalo o prijedlogu tužitelja za produženje mjere osiguranja u skladu sa Zakonom o oduzimanju nezakonito stečene imovine krivičnim djelom. Prema odredbi člana 17. stav 4. ovog zakona, rješenje kojim se određuje mjera osiguranja, do podizanja optužnice donosi sudija za prethodni postupak, nakon podizanja optužnice do njenog potvrđivanja sudija za prethodno saslušanje, a nakon potvrđivanja optužnice, sudija pojedinac ili vijeće krivičnog odjeljenja suda u skladu sa ZKP FBiH. Prema odredbi člana 25. stav 1. ZKP FBiH, u prvom stepenu sudi vijeće krivičnog odjeljenja suda sastavljeno od troje sudija (s obzirom da se optuženim stavlja na teret krivična djela za koje se može izreći kazna zatvora preko deset godina, nadležno je vijeće), dok prema odredbi člana 25. stav 6. istog zakona, vijeće sastavljeno od troje sudija donosi odluke izvan glavnog pretresa. Kako je u konkretnom predmetu pobijano rješenje donijela predsjednica sudećeg vijeća, a ne vijeće iz člana 25. stav 1. ili iz člana 25. stav 6. ZKP FBiH, osnovano se u žalbi branitelja ukazuje da je takvo postupanje prvostepenog suda suprotno navedenoj zakonskoj odredbi što pobijano rješenje čini nezakonitim. Na osnovu navedenog, i po ocjeni ovog suda, učinjena je bitna povreda odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka a) ZKP FBiH, na koju branitelj u žalbi ukazuje.

Iz navedenih razloga je ovaj sud, na osnovu člana 337. stav 3. ZKP FBiH, donio rješenje kojim je djelimičnim uvažavanjem žalbe branitelja optužene pravne osobe „Junuzović Kopex“ d.o.o. L., ukinuo rješenje Kantonalnog suda u Tuzli broj 03 0 K

017016 19 K od 28.01.2020. godine i predmet vratio prvostepenom sudu na ponovno odlučivanje.

Budući da je prvostepeno rješenje ukinuto zbog učinjene bitne povrede odredaba krivičnog postupka, ovaj sud nije bio u prilici da ispituje osnovanost žalbenih navoda branitelja koji se odnose na žalbeni osnov pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja.

ri ponovnom odlučivanju sud će otkloniti učinjenu bitnu povredu odredaba krivičnog postupka, pa će, nakon brižljive i savjesne ocjene svih relevantnih činjenica, moći donijeti pravilnu i na zakonu zasnovanu odluku, vodeći računa o tome da se privremene mjere osiguranja ne mogu produžiti na neodređeno vrijeme.

Zapisničar
Amela Kešan,s.r.

Predsjednica vijeća
mr Božidarka Dodik,s.r.